

КАФЕДРА БАНДУРИ

Методика викладання фахових дисциплін

Освітній ступінь	«Бакалавр»	<table><tr><td>Курс</td><td>4</td></tr><tr><td>Семестр</td><td>5-6</td></tr></table>	Курс	4	Семестр	5-6						
Курс	4											
Семестр	5-6											
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво»											
Освітньо-професійна програма	«Музичне мистецтво» Бандура											
Статус	Обов'язкова	<table><tr><td>ECTS</td><td>4</td></tr><tr><td>Годин</td><td>120</td></tr><tr><td>Лекції</td><td>34</td></tr><tr><td>Семінари</td><td>34</td></tr><tr><td>Самостійна робота</td><td>52</td></tr></table>	ECTS	4	Годин	120	Лекції	34	Семінари	34	Самостійна робота	52
ECTS	4											
Годин	120											
Лекції	34											
Семінари	34											
Самостійна робота	52											
Форма контролю	Залік											

Інформація про викладача

ПІБ	Панасюк І. В., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри бандури Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського
e-mail	ivanpanasiuk17@gmail.com

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс «Методика викладання фахових дисциплін» в академії розрахований на студентів освітньої кваліфікації «Бакалавр музичного мистецтва» в галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво», освітньо-професійної програми «Музичне мистецтво» (Бандура).

Мета курсу – сформувати та осмислити сучасні проблеми виконавства та музичної педагогіки у професійній діяльності бандуриста.

Завдання – дати студентам глибокі знання з теорії формування виконавської майстерності, загальної музично-виконавської методології і психологічних передумов музично-педагогічної та виконавської діяльності; розкрити методику роботи над музичним твором, підготовки учбового репертуару; розвитку музичних здібностей студента; показати принципи планування учбово-виховного процесу в класі з фаху і закріплення педагогічних навичок в процесі проведення педагогічної практики. Найбільша кількість годин присвячується питанням теорії та методики формування виконавської майстерності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен отримати такі компетентності:

У результаті вивчення навчальної дисципліни бакалавр повинен знати сферу не лише народно-інструментального виконавства, а й збагачувати свої знання вивченням теорії і практики в інших галузях інструментального, оркестрового та вокально-хорового мистецтва, досягнути складові професійності фахового виконавства на бандурі, основні закономірності штрихових та артикуляційних засобів звукотворення, сучасні досягнення в галузі бандурного виконавства, педагогіки та музичної творчості, виконавський репертуар та спеціальну літературу, основи загальнотеоретичних дисциплін, що дозволяють вирішувати творчі інтерпретаційні проблеми виконавства та педагогіки.

- *вміти*:

- розбиратися у кращих традиціях виконавських шкіл;
- поєднувати виконавську майстерність з художнім осмисленням твору;
- володіти засобами виконавської виразності та технічною майстерністю;
- орієнтуватися в різноманітних музичних стилях і жанрах;
- розуміти зміст, форму та стиль музичного твору, відтворювати його художню концепцію.

ПЕРЕЛІК ТЕМ

Тема № 1. Історико-теоретичний аналіз функціонування кобзи-бандури до ХХ ст.

Тема № 2. Вплив М.Лисенка та Г.Хоткевича на розвиток бандурного виконавства І половини ХХ ст.

Тема № 3. Огляд та характеристика шкіл та підручників гри на бандурі.

Тема № 4. Соціокультурний контекст формування професійного бандурного мистецтва середини ХХ століття.

Тема № 5. Київська школа професійно-академічного бандурного виконавства

Тема № 6. Бандурний інструментарій. Будова київської бандури. Настроювання, регулювання, плектри.

Тема № 7. Основні принципи посадки та постановки виконавського апарату на бандурі. Специфіка звукотворення на бандурі

Тема № 8. Засоби музичної виразності. Концепція виконавської художньої техніки бандуриста.

Тема № 9. Способи та прийоми гри. Штрихи на бандурі.

Тема № 10. Робота над технічним аспектом майстерності та інструктивним матеріалом.

Тема № 11. Робота над музичним твором. Цілісність виконання.

Тема № 12. Специфіка виконавського слуху та музичного мислення бандуриста

Тема № 13. Єдність емоціонального і раціонального факторів у виконавському процесі.

Тема № 14. Основи формування творчої самостійності.

Тема № 15. Специфіка вокально-інструментального жанру

Тема № 16. Роль, функції та завдання педагога. Індивідуальний робочий план.

Тема № 17. Методика визначення оцінки виконавського рівня.

ФОРМИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

В курсі методики передбачається самостійна робота студента по вивченню науково-методичної літератури, в якій узагальнено багатий виконавський, методичний та педагогічний досвід у бандурному виконавстві.

НАВЧАЛЬНІ РЕСУРСИ

Нотний матеріал відповідного навчально-методичного змісту, музикознавча та методична література за фахом представлені у вільному доступі в бібліотеці та читальній залі Академії, інтернет-ресурси. Репетиційні приміщення в навчальних аудиторіях, концертних залах Академії надається для проведення занять, репетицій та концертних виступів відповідно розкладу. За умови дистанційного навчання під час карантину або форс мажорних обставин, всі необхідні для вивчення навчальної дисципліни основні та додаткові матеріали студенти можуть знаходити на сайті бібліотеки Академії <http://lib.knmau.com.ua>.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

1. Попередній контроль.

На перших етапах опрацювання програми ЗМ, викладач виявляє рівень знань, умінь і навичок студентів.

2. Поточний контроль.

Викладач здійснює постійний контроль під час практичних занять з метою перевірки засвоєння попереднього матеріалу, виявлення проблем та усунення недоліків.

3. Міжсеместровий та підсумковий контроль.

Залік у період сесії оцінювання відбувається, враховуючи професійний та творчий розвиток студентів дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін» освітнього ступеню «Бакалавр».

Система оцінювання

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	Всього %
1.	Семінари	60
2.	Відвідування занять	10
3.	Залік	30
	Всього	100

Критерії оцінювання

Студенти з оцінкою **90-100 балів** «Відмінно» (А) – бездоганне володіння матеріалом курсу – яке підтверджується високим рівнем розуміння та оперування професійними поняттями та термінами, історичними фактами та явищами, спеціальними категоріями та методами, що дозволяють повною мірою розкрити інтелектуальний потенціал студента в контексті його професійної діяльності, зокрема, у накресленні вичерпної картини, неупереджено-об'єктивної панорами генези та розвитку сучасного академічного бандурного виконавства, а також визначення і наукового обґрунтування системи ознак професійної школи академічного бандурного виконавства. Також на оцінку

можуть впливати і суб'єктивні чинники: працездатність, старанність, прогрес у науковому розвитку, виступи на наукових конференціях, семінарах, опубліковані чи заплановані наукові статті.

Студенти з оцінкою **82-89 балів** «Добре» (В) – студент достатньою мірою розкрив свої наукові задатки та риторичні здібності, володіє певним запасом знань професійного матеріалу, та непоганими вербальними можливостями у висвітленні та орієнтуванні засвоєних аспектів методики та теорії бандурного мистецтва.

Студенти з оцінкою **74-81 бали** «Задовільно» (С) недостатньо добре володіють матеріалом курсу, слабо орієнтуються в поняттях та історичних контекстах придбаних знань.

Студенти з оцінкою **64-73 бали** «Задовільно» (D) мають проблеми з опануванням розгорнутого матеріалу та його багаторівневих категорій.

Студенти з оцінкою **60-63 бали** «Задовільно» (E) не здатні до запам'ятовування та засвоєння великої кількості інформації, а також її якісного відтворення у розмовній формі.

Студенти з оцінкою **35-59 балів** «Незадовільно» (FХ) отримують студенти, які не володіють матеріалом.

Студенти з оцінкою **1-34 бали** «Незадовільно» (F) отримують студенти, які не відповідають жодному з вищезазначених критеріїв.

ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ

Навчальна дисципліна може викладатися студентам з особливими освітніми потребами.

НЕФОРМАЛЬНА ОСВІТА

Передбачається участь студентів у міжнародних та всеукраїнських конкурсах, фестивалях, концертних програмах, пасивна та активна участь у міжнародних, всеукраїнських та кафедральних конференціях, круглих столах; відвідування культурно-мистецьких заходів, театрів, мистецьких експозицій, виставок тощо.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Актуальні напрямки відродження та розвитку народно-інструментального мистецтва в Україні. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. – К., 1995.
2. Андрієвський В. Микола Лисенко – батько української музики 1842–1912–1962. Торонто: *Вільне слово*, 1962. 22 с.
3. Барсукова Н. С. Історія формування вітчизняного сольного виконавства на бандурі. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2010. № 22 (209). С. 56–60.
4. Баштан С. В. З історії жанру сольо-інструментального виконавства на бандурі. *Українське кобзарство в музичному світі: традиції і сучасність* : тези до всеукр. наук.-практ. конф. Київ, 1997. С 3–4.
5. Баштан С. В. Історія кобзи-бандури та її сучасний розвиток. *Часопис НМАУ*. 2010. № 6. С. 57–60.
6. Баштан С. В. Методика роботи з ансамблем бандуристів. – К.: Муз. Україна, 1982.
7. Баштан С. Пам'яті видатного українського митця І.М. Скліяра // Бандура. – 1998. – № 63-64. – С.30-35.
8. Баштан С., Івахненко Л. Бандуристе, орле сизий... – К.: Музична Україна, 1995. – 136 с.

9. Баштан С., Омельченко А. Школа гри на бандурі. Київ : Муз. Україна, 1989. 134 с.
10. Березуцька М. Обробки українських народних пісень у репертуарі ансамблю бандуристів «Чарівниці» Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки. *Культура і музика*. 2018. № 1. С. 153–157.
11. Білозуб Л. М. Народна пісня у творчості українських композиторів. *Наукові записки. Серія «Педагогічні науки»*. 2017. № 157. С. 47–50
12. Білоус В. Психологічні аспекти формування виконавської художньої майстерності. Автореферат дис... канд. мистецтв. – К., 2005. – 16 с.
13. Брояко Н. Теоретичні аспекти виконавської техніки бандуриста. Дисертація канд. мистецтв. – К., 1997. – 167 с.
14. Ваврик О. Кобзарські школи в Україні / О. Ваврик. – Тернопіль. – 2006. – 223 с.
15. Вольнюк О. Розвиток професійної освіти бандурного мистецтва. *Бандура*. 1997. №59-60. С. 26-30.
16. Герасименко О. Феномен Василя Герасименка у бандурному мистецтві сучасності. *Наукові записки Тернопільського національного університету ім. В. Гнатюка*. 2006. 1 (16). С. 69–75.
17. Горенко-Баранівська Л. І. Гетьмансько-старшинське середовище і культурно-музичне життя в Україні другої половини XVII–XVIII ст.: автореф. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво» / Горенко-Баранівська Лариса Іванівна. – К., 2001. – 24 с.
18. Губ'як Д. Еволюція конструкторської думки у вдосконаленні бандури. *Наукові записки Тернопільського національного університету ім. В. Гнатюка*. 2006. 1 (16). С. 85-89
19. Гуменюк А. Українські народні музичні інструменти. – К., 1967.
20. Давидов М. А. Українське струнно-щипкове академічне мистецтво: функціонування, проблеми збереження та розвитку. *Академічне мистецтво оркестрів народних інструментів і капел бандуристів спеціальних музичних вузів України : тези всеукр. наук.-теорет. конф. (02.12.2005 р.)*. Київ, 2005. С. 72–78.
21. Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа). – К., 2005.
22. Давидов М. Київська академічна школа народно-інструментального мистецтва. – К.: НМАУ ім. П.І.Чайковського, 1998. – 223 с.
23. Давидов М. Проблеми розвитку академічного народно-інструментального мистецтва в Україні. – К., 1998.
24. Давидов М. Теоретичні основи формування виконавської майстерності баяніста. – К.: Музична Україна, 1997. – 240 с.
25. Давидов М. Фундатор кобзарського академізму ХХ століття. *Бандура*. 1995. №4. С. 10-15.
26. Давидов М. Виконавське музикознавство : енциклопедичний довідник. Луцьк : ВАТ «Вол. обласна друк.», 2010. 400 с.
27. Давидов М. А. Історія виконавства на народних інструментах. 2-ге вид. Луцьк, 2010. 590 с.
28. Давидов М. А. Проблеми розвитку академічного народно-інструментального мистецтва в Україні. Київ : Вид-во ім. О. Теліги, 1998. 207 с.
29. Данилець В. Композиторський та виконавський фольклоризм: термінологічний зміст поняття. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка*. 2018. № 1. С. 87–95.
30. Дубас О. Бандурна освіта в Україні. Шляхи до професіоналізації (про класу бандури в Музично-драматичній школі Лисенка). *Бандура*. 1995. № 51-52. С. 23-27.
31. Дубас О. Становлення та розвиток кобзарських шкіл в Україні (XVII ст.-1 пол. ХХ ст.). Автореферат дис... канд. мистецтв. – К., 2002. – 20 с.

32. Дугчак В. Г. М. Лисенко та Г. Хоткевич на шляху академізації бандурного мистецтва. *Музична україністика: сучасний вимір. № 7: Постаць Миколи Лисенка в європейському й національному історико-культурному контексті*. 2012. № 7. С. 129–138.
33. Дугчак В. Г. Розвиток професійних засад бандурного мистецтва 1970–1990 рр.: творчість і виконавство : автореф. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 1996. – 24 с.
34. Дугчак В. Основні тенденції в сучасному бандурному виконавстві України та української діаспори. *Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність*. 2017. 36. наук. пр. С. 5–13.
35. Дугчак В. Удосконалення бандури в контексті історичного розвитку кобзарства України та діаспори. *Студії мистецтвознавчі. Театр. Музика. Кіно*. 2004. Чис.4 (8). С. 64–72.
36. Дугчак В. Українська бандура: минуле і майбутнє. *Музика*. 1993. № 4. С. 20–21.
37. Ємець В. Кобза і кобзарі. Берлін : Укр. слово, 1923. 112 с.
38. Жеплинський Б. Кобзарськими стежинами. Львів, 2002. 277 с.
39. Зінків І. Бандурна творчість Гната Хоткевича : між традицією і модернізмом. *Інструментальне мистецтво у вищій школі : проблеми і перспективи професійної підготовки*. 2012. № 12. С. 337–342.
40. Золочевський В. Ладо-гармонічні основи української радянської музики. Київ : Наук. думка, 1964. 163 с.
41. Іваницький А. І. Український музичний фольклор: підручник. Вінниця: Нова книга, 2004. 320 с.
42. Іванов П. Оркестр українських народних інструментів. – К., 1981.
43. Ігнатченко Г. Міжнародний конкурс виконавців Гната Хоткевича. *Музика*. 1998. № 5. С. 5–6.
44. Кабачок В., Юцевич Є. Школа гри на бандурі. – К.: Держвидав. обр. мист-ва і муз. літ. УРСР, 1958. – 246 с.
45. Кирдан Б. Народні співці-музиканти на Україні /Борис Кирдан. – К.: Музична Україна. – 1980. – 180 с.
46. Кирдан Б., Омельченко А. Народні співці – музиканти на Україні. – К.: Музична Україна, 1980. – 182 с.
47. Комаренко В. Українські народні інструменти. – К., 1960.
48. Конопленко-Запорожень П. Кобза і бандура. Вінніпег, Канада, 1963. 170 с.
49. Корній Л.П., Сюта Б.О. Історія української музичної культури: підручник для студентів вищих навчальних закладів України. – К.: НМАУ імені П.І.Чайковського, 2011. – 736с.
50. Кошиць О. Про Українську Пісню та Музику: монографія. Нью-Йорк: Наша Батьківщина, 1970; Київ: Музична Україна, 1993. 50 с.
51. Кузьмич Я. О. Розвиток професійного бандурного мистецтва: тенденції, школи, композиторська творчість. *Вісник Житомирського державного університету імені І. Франка*. 2011. № 60. С. 145–148.
52. Кузьміна Л. Слово про майстра. Федір Коровай. – Харків, 1999.
53. Кушнір О. Виготовлення та вдосконалення бандур як важливий чинник професіоналізації бандурного мистецтва. *Музикознавчі студії: Зб. статей*. Дрогобич, 2009. Вип. 21. С. 39-48.
54. Кушнір О. Інструментальні концертні жанри бандурного репертуару. *Українське академічне народно-інструментальне мистецтво в контексті сучасної музичної соціокультури*. Зб. мат. Всеукр. наук.- практ. конф. / Ред.- упор. М. А. Давидов. Київ., 2007. С. 38-44.

55. Кушнір О. Оригінальні інструментальні композиції українських мистців для бандурних ансамблів різного типу. *Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка. Музикознавчі студії*. 2010. №22. С. 231–238.
56. Кушпет В. Старцівство: мандрівні співці-музиканти в Україні (XIX – поч. XX ст.) / В. Кушпет. – К., 2007. – С. 376.
57. Лідін Д. За фольклорними джерелами *Музика*. 1973. № 1. С. 15.
58. Лісняк І. Трансформації виконавської творчості кобзарів-бандуристів на межі XIX–XX століття. *Українське мистецтвознавство*. 2009. № 7. С. 131–135.
59. Лісняк І. М. Академічне бандурне мистецтво кінця XX – початку XXI ст. як відображення провідних тенденцій розвитку сучасної української музичної культури : Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства: 17.00.03. Київ, 2017. 250 с.
60. Лошков Ю. Володимир Андрійович Комаренко. - Харків, 2002.
61. Мокрогуз І. М. Основні методичні видання XX ст. – першооснова виконавства на бандурі. *Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія*. 2009. № 23. С. 160–166.
62. Морозевич Н. В. Бандурне мистецтво як культурне надбання сучасності : автореф. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства: 17.00.03. Одеса, 2003. – 16 с.
63. Муха А. Композитори України та української діаспори: Довідник. Київ. Музична Україна, 2004. – 352 с
64. Ніколенко О. І. Оригінальна інструментальна бандурна творчість в аспекті жанрово-стильової еволюції : автореф. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства: 17.00.03. Львів, 2011. – 16 с.
65. Носов Л. Музична самодіяльність радянської України (1917-1967). – К., 1968.
66. Олексієнко О. Бандура у музиці сучасних українських композиторів як чинник збагачення вітчизняної духовної культури. *Духовна культура як домінанта українського життєтворення*: Матеріали Всеукраїнської наук. практ. конф. Київ, 2005. Ч. II. С. 57-62.
67. Олексієнко О. Творчість М. Дремлюги і процес становлення бандурного репертуару: Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 2003. 170 с.
68. Омельченко А. Мистецтво бандуристів на піднесенні. *Народна творчість та етнологія*. 1967. № 6. С. 33–35.
69. Омельченко А. Педагогічний репертуар. Випуск 1. Київ : Муз. Україна, 1967. 43 с.
70. Опришко М. Школа гри на бандурі. Київ : Муз. Україна, 1967. 147 с.
71. Панасюк І. В. Творча діяльність С. В. Баштана в контексті становлення Київської школи академічного бандурного виконавства : дис... канд. мистецтвознав. : 17.00.03; НМАУ ім. П. І. Чайковського / Панасюк Іван Васильович. – К., 2008. – 210 с.
72. Панасюк І. Кобзарство-бандурництво – ретроспектива традицій // Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції: до 70-річчя кафедри народних інструментів Київської консерваторії (НМАУ) імені П.І.Чайковського: зб.ст./редактор-упор. М.А.Давидов. – К., 2010. – С. 68-76.
73. Панасюк І. Переплелись роки й бандури струни (Сергій Васильович Баштан – кобзар нової доби). – К., 2002. – 130 с.
74. Панасюк І. Творча діяльність С. В. Баштана в контексті становлення київської школи академічного бандурного виконавства : Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 2008. 221 с.
75. Пилипчук В. Специфіка звуковидобування на бандурі. *Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність*. 2017. 36. наук.ст. С. 172-177

76. Пухальський Я. Методика преподавания игры на бандуре. – К., 1979.
77. Пшеничний Д. Аранжировка для народних інструментів. – К., 1980.
78. Рожецька Л. Українські народні пісні з репертуару Лариси Руденко : Для голоса у супроводі фортепіано. 2-ге вид. Київ : Муз. Україна, 1974. 52 с.
79. Рудницький А. Про музику та музик. Бібліотека Українознавства ч. 39: монографія / Наукове товариство ім. Шевченка. Нью-Йорк; Париж; Сідней; Торонто: Computoprint Corporation, 1980. 336 с.
80. Семешко А.А. Віктор Власов. – К., 2004.
81. Симонова О. Інтерпретація оригінального бандурного твору та педагогічний процес. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики*. № 46. С. 314–321.
82. Скляр І. Київсько-Харківська бандура. Київ, 1971. 69 с.
83. Скляр І. Щоб повнозвучною була бандура. *Народна творчість та етнографія*. Київ, 1967. С. 58–62.
84. Слюсаренко Т.О. Бандурне виконавство як явище національної української культури : автореф. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства: 17.00.03. Харків, 2016. – 21 с.
85. Соколов Ф. Андреев В.В. и его оркестр. – Л., 1962.
86. Стельмашенко А. А. "Константин Мясков". 2-ге вид. Київ : Муз. Україна, 1986. 62 с.
87. Стельмашенко О. А. "Костянтин Мясков". 1-ге вид. Київ : Муз. Україна, 1981. 48 с.
88. Супрун Н. Гнат Хоткевич – музикант. Рівне : Ліста, 1997. 280 с.
89. Турко Н.Є. Базові фазиси вдосконалення конструкції бандури к академічного концертного інструмента *Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність*. 2017. 3б. наук.ст. С. 202-210.
90. Хай М. Музично-інструментальна культура українців / Михайло Хай. – Київ ;Дрогобич, 2007. – 543 с.
91. Хоткевич Г. Бандура та її конструкція: монографія / заг. ред., передм. В. Мішалова. Торонто – Харків: Фонд національно-культурних ініціатив імені Гната Хоткевича, 2010. 292 с.
92. Хоткевич Г. Музичні інструменти українського народу. – Харків., 2002.
93. Хоткевич Г. Підручник гри на бандурі. Частина І. Харків : Держ. вид-во України, 1930. 26 с.
94. Чабаненко Н. Бандурний репертуар як чинник розвитку концертного виконавства. *Мистецтвознавчі записки*. 2018. № 33. С. 522–528.
95. Черемський К. Повернення традиції. – Харків: Центр Леся Курбаса, 1999.
96. Черкаський Л.М. Українські народні музичні інструменти: навчальний посібник.- К.: ДАКККіМ, 2005. – 264с.
97. Шуст Я. Кобзарі і лірники України на фоні слов'янського епосу. – Львів, 1953.